

Warszawa, dnia 12 maja 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 1165/20

- 1.
 2. **WYROK**
 - 2.1 **W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**
 3. **Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:**
 4. **Przewodniczący: SSR (del.) Małgorzata Nowak - Januchta**
 6. **protokolant: p. o. protokolanta sądowego Weronika Zych**
 7. **przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz**
 8. **po rozpoznaniu dnia 12 maja 2022 r.**
 9. **sprawy A. L. córki M. i M., ur. (...) w G.**
 10. **oskarżonej o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk**
 11. **na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonej**
 12. **od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie**
 13. **z dnia 6 sierpnia 2020 r. sygn. akt III K 1000/14**
1. **na podstawie art. 439 §1 pkt 9 kpk uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 kpk postępowanie przeciwko A. L. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk umarza;**
 2. **zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie na rzecz adw. D. R. kwotę 619,92 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę oskarżonej z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT;**
 3. **kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1165/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

a. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, III Wydział Karny z dnia 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt III K 1000/14

b. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**0.12.1. Ustalenie faktów**

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		A. L.	Sytuacja majątkowa Niekarana	e - (...) k. 330 Karta karna k. 355
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Sytuacja majątkowa Niekarana	e - (...) Karta karna	Załączone dokumenty urzędowe zostały sporządzone w przepisanej formie przez organy do tego uprawnione, stanowią

		dowód tego, co zostało w nich urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności tych dokumentów.
--	--	---

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1	Prokurator we wniesionej przez siebie apelacji zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania – art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 55 § 1 k.p.k. polegającą na skazaniu A. L. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. pomimo istnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela wynikającej z wniesienia przez pełnomocnika pokrzywdzonej subsydiarnego aktu oskarżenia po terminie określonym w art. 55 § 1 k.p.k., co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		

Podniesiony zarzut jako zasadny zasługiwał na uwzględnienie.

Rację ma bowiem prokurator, iż zgodnie z brzmieniem art. 55 § 1 k.p.k. (w stanie prawnym na dzień wniesienia przez pełnomocnika pokrzywdzonej subsydiarnego aktu oskarżenia), w razie powtórnego wydania przez prokuratora postanowienia o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania w wypadku, o którym mowa w art. 330 § 2, pokrzywdzony może w terminie miesiąca od doręczenia **mu** zawiadomienia o postanowieniu wnieść akt oskarżenia do sądu, dołączając po jednym odpisie dla każdego oskarżonego oraz dla prokuratora. Subsydiarny akt oskarżenia wniesiony przez pokrzywdzonego powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, co wynika z art. 55 § 2 k.p.k.

Miesięczny termin określony w art. 55 § 1 k.p.k. jest terminem prekluzyjnym, liczonym od **doręczenia pokrzywdzonemu**, a nie jego pełnomocnikowi, zawiadomienia o wydaniu przez prokuratora powtórnego postanowienia o odmowie wszczęcia lub umorzenia postępowania w wypadkach określonych w art. 330 § 2 k.p.k. (vide Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt III KK 6/14). Jednocześnie podkreśla się, że termin miesiąca na wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia, o jakim mowa w art. 55 § 1 k.p.k., należy liczyć od daty doręczenia pokrzywdzonemu zawiadomienia o powtórnym

postanowieniu o odmowie wszczęcia postępowania albo o umorzeniu postępowania karnego, a nie od daty zawiadomienia o takim postanowieniu pełnomocnika pokrzywdzonego (vide Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 lipca 2015 r., w sprawie o sygn. akt II KK 98/15). Ponadto Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 174/15 wskazał, że brak jest podstaw formalnych do przyjęcia, że termin do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia może ulec wydłużeniu z uwagi na późniejsze doręczenie pełnomocnikowi zawiadomienia o ponownym umorzeniu postępowania przygotowawczego.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że po pierwsze wystąpiły przesłanki z art. 330 § 2 k.p.k., a wniesiony akt oskarżenia został sporządzony i podpisany przez adwokata, zatem zgodnie z wymogiem wynikającym z w/w art. 55 § 2 k.p.k. Niemniej jednak rację ma prokurator, że nie został zachowany termin do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia. Odpis postanowienia o powtórnym umorzeniu śledztwa został doręczony pokrzywdzonej w dniu 24 września 2014 r. (k. 44 akt sądowych) i to w tym dniu rozpoczął bieg miesięczny termin do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia, który upływał w piątek 24 października 2014 r. Natomiast subsydiarny akt oskarżenia, który zgodnie z datą wskazaną na jego pierwszej stronie, tj. 28 października 2014r. został już sporządzony 4 dni po terminie i wpłynął do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie w dniu 30 października 2014 r., a zatem 6 dni po upływie terminu, co stanowi bezzwzględną

<p>przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., wobec czego zaskarżony wyrok należało uchylić, a postępowanie prowadzone przeciwko A. L. umorzyć. W tym miejscu wskazać należy, że również literalnie brzmienie przepisu art. 55 § 1 k.p.k. nie pozostawia wątpliwości, że termin na wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia należy liczyć od doręczenia pokrzywdzonemu zawiadomienia o wydaniu przez prokuratora powtórnie postanowienia o odmowie wszczęcia lub umorzenia postępowania. Orzecznictwo sądów i doktryna pozostają w tej kwestii jednolite. Dlatego też okoliczność czy subsydiarny akt oskarżenia został wniesiony w okresie od 28 października 2014r. do 30 października 2014 r. pozostawała bez znaczenia albowiem i tak w tym czasie byłyby wniesiony po terminie, który jak wskazano powyżej upłynął 24 października 2014 r.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn wskazanych w części 3.1 niniejszego uzasadnienia wniosek prokuratora zasługiwał na uwzględnienie.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.2</p>	<p>Prokurator podniósł także zarzut:</p>	<p># zasadny</p>

	<p>1. obraży przepisów postępowania – art. 410 k.p.k. polegającą na zaniechaniu przez Sąd I instancji dokonania oceny zeznań G. D., a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń faktycznych będących podstawą uznania, że oskarżona wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.</p> <p>2. obrażę przepisów postępowania-art. 410 k.p.k. polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji niepełnej oceny dowodu z dokumentu w postaci notatnika i zamieszczonych w nim zapisków sporządzonych przez pokrzywdzoną, a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń faktycznych będących podstawą uznania, że oskarżona wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.</p> <p>3. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na wysnuciu przez Sąd I instancji z zeznań świadków S. D., M. M. (2), I. O., W. S. (1), M. K., E. P., W. S. (2), R. W., E. S., M. B., R. P. oraz dowodów z dokumentów w postaci notatnika i zamieszczonych w nim zapisków sporządzonych przez pokrzywdzoną, faktury VAT oraz potwierdzenia wykonania przelewu, faktów, które bądź to nie miały miejsca, bądź też zostały przez Sąd zniekształcone, a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń faktycznych będących podstawą uznania, że oskarżona wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Kompleksowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku,</p>		

że ustalenia faktyczne, jakie poczynił Sąd pierwszej instancji, są prawidłowe i odpowiadające tym dowodom. Sąd ten nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania, ani nie popełnił błędów w ustaleniach faktycznych, przeprowadził niezbędne dla prawidłowego wyrokowania dowody i tak zgromadzony materiał ocenił w sposób wszechstronny oraz pozbawiony błędów natury faktycznej, czy też logicznej.

W ocenie Sądu Odwoławczego wniesiony środek odwoławczy w zakresie w jakim kwestionuje on ustalenia sądu meriti, co do sprawstwa oskarżonej, nie zasługuje na uwzględnienie, a podnoszona argumentacja jest niezasadna. Zdaniem Sądu Okręgowego zarzuty sformułowane przez skarżącego są chybione.

Przede wszystkim podkreślić należy, że w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy oparł ustalenia faktyczne m.in. na zeznaniach świadków, notatnika z zapiskami pokrzywdzonej, protokołu kontroli podatkowej, dokumentacji z (...) S.A., faktury za imprezę turystyczną, potwierdzenia przelewu tytułem rezerwacji wypoczynku, kart informacyjnych leczenia szpitalnego, skoroszytów z wydrukami z terminala oraz rolki z kasy fiskalnej, a przede wszystkim opinii biegłej z zakresu księgowości finansów i rachunkowości.

Wbrew twierdzeniom skarżącego wszystkie dowody i okoliczności sprawy, zostały poddane wnikliwej i wszechstronnej analizie, przeprowadzonej zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Pozostaje ona zatem pod ochroną art. 7 k.p.k. W wyniku tejże oceny, Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i należycie ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy, wywodząc trafny wniosek w przedmiocie winy oskarżonej i przypisania jej sprawstwa przestępstwa wyczerpującego znamiona czynu z art. art. 278 § 1 k.k. Tym samym nie można podzielić stanowiska skarżącego, iż dokonana przez sąd meriti ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jest nietrafna. Sąd Rejonowy w sposób wyczerpujący omówił każdy z przeprowadzonych w sprawie dowodów, akcentując powody dla których jednym przyznał walor wiarygodności, a innym zaś tego przedmiotu odmówił.

W istocie bowiem nie doszło w przedmiotowej sprawie do naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów procedury karnej wskazanych przez skarżącego, nie mniej konieczność uchylecia wydanego wyroku, jak już ustalono, podyktowana została zaistnieniem w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu Odwoławczego, niecelowe byłoby szczegółowe odnoszenie się do wywiedzionych przez skarżącego zarzutów, ponieważ w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k.

Wniosek

Uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela.

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Z przyczyn wskazanych w części 3.1 niniejszego uzasadnienia wniosek prokuratora zasługiwał na uwzględnienie.		
Lp.	Zarzut	
3.3	<p>Obrońca oskarżonej zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie:</p> <p>1. art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów wyrażające się w odmowie nadania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie, w jakim nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego jej czynu oraz stosowaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów prowadzącej do błędnego przyjęcia, że oskarżona jest sprawcą zarzucanego jej czynu w sytuacji, gdy nie wskazuje na to zebrany materiał dowodowy</p> <p>2. art. 5 § 2 k.p.k. poprzez nierozstrzygnięcie na korzyść oskarżonej pozostających w sprawie wątpliwości grupujących się wokół ustalenia sprawstwa i winy oskarżonej w zakresie zarzucanego jej czynu</p> <p>3. naruszenie art. 92 k.p.k. poprzez niewzięcie pod uwagę przez Sąd przy wydawaniu wyroku wszystkich okoliczności ujawnionych w trakcie postępowania, a mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. zeznań wszystkich świadków,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	wyjaśnień oskarżonej oraz innych okoliczności faktycznych jakie mają wpływ na rozstrzygnięcie skutkujące przyjęciem błędnych ustaleń faktycznych i uznaniem, że oskarżona dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.	
<p>Jak już Sąd wskazywał w części 3.2 niniejszego uzasadnienia kompleksowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że ustalenia faktyczne, jakie poczynił Sąd pierwszej instancji, są prawidłowe i odpowiadające tym dowodom. Sąd ten nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania, ani nie popełnił błędów w ustaleniach faktycznych, przeprowadził niezbędne dla prawidłowego wyrokowania dowody i tak zgromadzony materiał ocenił w sposób wszechstronny oraz pozbawiony błędów natury faktycznej, czy też logicznej.</p> <p>W ocenie Sądu Okręgowego zarzut obrazy art. 7 k.p.k. poprzez odmowę nadania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie, w jakim nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego jej czynu oraz stosowaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów prowadzącej do błędnego przyjęcia, że oskarżona jest sprawcą zarzucanego jej czynu w sytuacji, gdy nie wskazuje na to zebrany materiał dowodowy, jest chybiony. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że podnoszona błędna ocena dowodów i będące ich konsekwencją błędne ustalenia faktyczne nie zaistniały. W rzeczywistości Sąd Rejonowy właściwie, zgodnie z</p>	

regułami art. 7 k.p.k., ocenił zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy i poczynił trafne ustalenia faktyczne, uznając oskarżoną za winną popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k.

W tym miejscu wskazać należy, że okoliczność jedynie odmiennej oceny dowodów nie jest wystarczającą podstawą do skutecznego podważenia ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd orzekający w pierwszej instancji, w szczególności - a tak jest w okolicznościach rozpoznawanej sprawy - gdy te oparte zostały o ocenę dowodów pozostającą pod ochroną art. 7 k.p.k., a w przeciwieństwie od przedstawionej przez apelującego, która była jedynie fragmentaryczna i nie uwzględniała wniosków wynikających z całościowej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie. „Błąd ustaleń faktycznych zachodzi, gdy treść dokonanych ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd nie odpowiada zasadom rozumowania, a błąd mógł mieć wpływ na treść orzeczenia. Zarzut taki nie jest uzasadniony, gdy sprowadza się do zakwestionowania stanowiska sądu czy do polemiki z ustaleniami sądu. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom odmiennego poglądu nie wystarcza do wniosku o popełnieniu przez sąd istotnego błędu ustaleń. Niezbędne jest też wskazanie nieprawidłowości w rozumowaniu sądu w zakresie istotnych ustaleń, czego skarżący nie czyni” (wyrok SA w Krakowie z dnia 6 czerwca 2019 r., w sprawie o sygn. akt II AKa 76/19), stąd też podniesiony w apelacji zarzut jawi się jako niezasadny.

Co zaś się tyczy naruszenia art. 5 § 2 k.p.k., to dla oceny

czy został naruszony zakaz in dubio pro reo nie są istotne wątpliwości strony procesowej, ale to jedynie, czy orzekający sąd takie wątpliwości powziął i rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonej, albo czy w realiach sprawy wątpliwości takie powinien był powziąć. Gdy ustalenia faktyczne zależą od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu reguły in dubio pro reo, bo jedną z podstawowych prerogatyw sądu orzekającego jest swobodna ocena dowodów (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19.11. 2019 r. , sygn. akt II AKa 328/2018). Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie o sygn. akt IV KK 51/2019 „naruszenie reguły in dubio pro reo możliwe jest jedynie w sytuacji, gdy po przeprowadzonym prawidłowo postępowaniu dowodowym i odpowiadającej standardom wynikającym z art. 7 k.p.k. ocenie materiału dowodowego, nadal istnieją niedające się usunąć wątpliwości, które sąd rozstrzyga niezgodnie z kierunkiem określonym w przepisie art. 5 § 2 k.p.k. Oznacza to, że w przypadkach, w których skarżący kwestionuje ocenę poszczególnych dowodów, nie może być mowy o naruszeniu art. 5 § 2 k.p.k. Zarzuty obrazy art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. mają bowiem charakter rozłączny”. Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, zdaniem Sądu Okręgowego nie ma on zastosowania, albowiem w niniejszej sprawie nie zaistniały nie dające się usunąć wątpliwości, które należałoby rozstrzygać na korzyść oskarżonej. Jednakże jak już Sąd wyżej wskazywał, w związku z wystąpieniem w niniejszej sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, niecelowe

byłoby szczegółowe odnoszenie się do wywiedzionych przez obrońcę oskarżonej zarzutów.	
Wniosek	
Uniewinnienie oskarżonej od postawionego jej zarzutu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i zwrot sprawy do ponownego rozpoznania przed Sądem Rejonowym.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.	
Wobec braku oparcia wniosku w zgromadzonym materiale dowodowym, prawidłowo ocenionym przez Sąd Rejonowy zgodnie z wymogami art. 7 kpk oraz wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, brak jest podstaw do zmiany wyroku we wnioskowany sposób, jak również uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przed Sądem Rejonowym	

5. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
6. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
a. 1	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
i. 1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany.	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
	Z uwagi na wystąpienie bezzwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k) wynikającej z braku skargi uprawnionego oskarżyciela (art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k.) zaskarżony wyrok uchylono, a postępowanie karne należało umorzyć.
	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.	
Zarówno wniesiona przez prokuratora jak i przez obrońcę oskarżonej apelacja uruchomiła kontrolę odwoławczą zaskarżonego wyroku, w skutek której Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że wyrok ten jest obciążony uchybieniem stanowiącym bezzwzględną	

przyczynę odwoławczą wymienioną w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

Wniosek zawarty w apelacji prokuratora o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela z przyczyn wskazanych w części 3.1 niniejszego uzasadnienia zasługiwał na uwzględnienie.

Jak wynika z akt sprawy Prokuratura Rejonowa Warszawa Praga - Południe w Warszawie postanowieniem z dnia 8 września 2014 roku ponownie umorzyła śledztwo. Powyższe postanowienie zostało doręczone G. D. w dniu 24 września 2014 r. (k.44). Pokrzywdzona w toku postępowania była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Zgodnie z treścią art. 55 § 1 k.p.k. (w brzmieniu obowiązującym na dzień otrzymania odpisu postanowienia przez pokrzywdzoną) w razie powtórnego wydania postanowienia o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania w wypadku, o którym mowa w art. 330 § 2, pokrzywdzony może w terminie miesiąca od doręczenia **mu** zawiadomienia o postanowieniu wnieść akt oskarżenia do sądu, dołączając po jednym odpisie dla każdego oskarżonego oraz dla prokuratora.

Tym samym termin do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia upłynął w dniu 24 października 2014 r., a czynność procesowa dokonana po upływie tego terminu jest bezskuteczna.

Natomiast subsydiarny akt oskarżenia złożony przez pełnomocnika pokrzywdzonej G. D. wpłynął do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe

w dniu 30 października 2014 roku. Również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, które Sąd Odwoławczy w pełni podziela, wskazuje się, że termin miesiąca na wniesienie subsydiarnego aktu oskarżenia, o jakim mowa w art. 55 § 1 k.p.k., należy liczyć od **daty doręczenia pokrzywdzonemu** zawiadomienia o powtórnym postanowieniu o odmowie wszczęcia postępowania albo o umorzeniu postępowania karnego, a nie od daty zawiadomienia o takim postanowieniu pełnomocnika pokrzywdzonego (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 lipca 2015 roku Sygn. akt II KK 98/15). W tym miejscu na marginesie wskazać należy, że ustalenie okoliczności, czy pełnomocnik oskarżycielki subsydiarnej złożył akt oskarżenia w dniu 28 października 2014 r. czy też 30 października 2014 r. nie miało żadnego znaczenia w niniejszej sprawie, bowiem po pierwsze z literalnego brzmienia art. 55 § 1 k.p.k. jak już wyżej sąd wskazywał, wynika, że miesięczny termin zaczyna swój bieg od daty doręczenia **pokrzywdzonemu** postanowienia o umorzeniu postępowania. Podkreślić również należy, że pierwsze orzeczenie Sądu Najwyższego w tym przedmiocie zapadło w dniu 26 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt III KK 6/14, a zatem na kilka miesięcy przed wniesieniem subsydiarnego aktu oskarżenia przez pełnomocnika pokrzywdzonej, a następnie potwierdzony kolejnymi orzeczeniami. Tym samym w ocenie sądu, brak okoliczności pozwalających na powzięcie wątpliwości w tymże zakresie.

W związku z powyższym wystąpiła wada postępowania w postaci wniesienia do sądu aktu oskarżenia

<p>przez pełnomocnika pokrzywdzonej po upływie miesięcznego terminu. Tym samym musiało to skutkować, zgodnie z art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k., uchynieniem wyroku Sądu I instancji i umorzeniem postępowania w zakresie opartym na wadliwej skardze.</p> <p>Mając na uwadze powyższe zaskarżony wyrok należało uchylić i umorzyć postępowanie karne.</p>		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		

0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
A. L.	II i III	<p>Na podstawie § 4 ust 1 i 3 i § 17 ust. 2 pkt 4 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. R. kwotę 619,92 złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonej z urzędu w instancji odwoławczej. Biorąc pod uwagę, że obrońca reprezentowała oskarżoną w postępowaniu odwoławczym, jej wnioski w tym zakresie zasługiwały na uwzględnienie.</p> <p>Z uwagi na konieczność umorzenia postępowania, na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu w sprawie obciążono Skarb Państwa.</p>

7. PODPIS

SSR (del.) Małgorzata Nowak – Januchta

0.11.3 Granice zaskarżenia	
Wpisać kolejny numer załącznika - 1	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, III Wydział Karny z dnia 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt III K 1000/14
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości
# w części	# co do winy
#	co do kary
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
0.11.3.2 Podniesione zarzuty	
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.	
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa

	materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika - 2			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, III Wydział Karny z dnia 6 sierpnia 2020 r., sygn. akt III K 1000/14		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana